Fires a la plaça del Vici

“No voy a dar descanso ni a los muertos”, cantava Sopa de Cabra a Los muertos, una de les cançons incloses a Girona 83-87: Somnis de carrer, un disc aparegut el febrer del 1992, pocs mesos després de l’ara tan reivindicat Ben endins, amb què Salseta Discos va intentar amortitzar al màxim el bon moment comercial del grup, just abans que fes el salt a una multinacional, però que també va servir per documentar els orígens de Sopa de Cabra, que va néixer oficialment el 1986. Los muertos és un rock’n’roll de manual, compost entre Francesc Cuco Lisicic, Joan Ninyín Cardona –tots dos formaven el nucli més rocker de la banda– i Gerard Quintana. Més o menys en la mateixa època en què el grup es gestava a les catacumbes de l’underground gironí, un altre jove inquiet, Isidre Pallàs, feia fanzines com ara Noh iha crisi (El que hi ha és molt de morro) –“l’únic home a Girona que ens fa la competència amb fotocopiadores”, el definia Jordi Soler en una entrevista a El Punt Diari– i Ketdiuen?!, de què va fer un parell de números amb el seu amic Ninyín. Noh iha crisi també va ser, vint anys després, el títol d’un disc d’Eduard Canimas. I del Ketdiuen?! va sortir un últim número coincidint amb les Fires de Sant Narcís del 2002, per celebrar el 43è aniversari de Ninyín, que havia mort el 20 de gener del mateix any. Aquell Ketdiuen?! especial, que es va encartar a la revista Enderrock i també es va repartir gratuïtament a les barraques de la Copa, incloïa un escrit de Ninyín titulat El mar i una entrevista que li havien fet a Júpiter, on el guitarrista va dir que aniria un cop abandonés aquesta dimensió. Ninyín havia nascut el 29 d’octubre del 1959, en plena diada de Sant Narcís, patró de Girona, i per ell celebrar les Fires era sagrat, al passeig de la Copa o, com en deia ell amb ironia àcrata, la plaça del Vici, rèplica evident de la plaça del Vi, on resideix l’autoritat municipal. Les Fires del 2001, ara fa vint anys, van ser una gran sacsejada emocional per a Sopa de Cabra i el seu entorn: el grup va obrir la festa major el divendres 26 d’octubre, protagonitzant el pregó, i la va tancar el dissabte 3 de novembre amb un multitudinari concert de comiat a la Copa –va trigar 10 anys a tornar a tocar a la seva ciutat–, el dia abans de què va morir Pau Cardona, germà de Ninyín, llavors també amb la malaltia molt avançada. Aquell va ser, realment, el final d’una època.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 25-10-2021, Pàgina 28

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2046635-fires-a-la-placa-del-vici.html